

Γρηγόρης Λαμπράκης - Ένας ακόμη κατασκευασμένος ήρωας;

Στις 22 Μαΐου 1963 ο βουλευτής της (τότε) ΕΔΑ Γρηγόρης Λαμπράκης πεθαίνει στη Θεσσαλονίκη. Βγαίνοντας από μια εκδήλωση που είχε οργανώσει η ΕΔΑ και την ώρα που στρεφότανε προς τους χωροφύλακες που ήταν εκεί, ένα τρίκυκλο με οδηγό τον Σπύρο Κοτζαμάνη περνάει από δίπλα του και ο Μανώλης Εμμανουηλίδης που ήταν στη καρότσα τον κτυπάει στο κεφάλι. Ο Λαμπράκης μεταφέρεται στον

Ερυθρό με την συνοδεία του βουλευτού της ΕΔΑ και αργότερα του ΚΚΕ, Γιώργου Βέρρου, όπου και πεθαίνει.

Την ώρα που περνάει το τρίκυκλο ο Λαμπράκης πέφτει κάτω ανάμεσα στους δικούς του. Ένας από αυτούς ο Μανώλης Χατζηαποστόλου, ο επονομαζόμενος και «Τίγρης» πηδάει στη καρότσα του τρίκυκλου και συμπλέκεται με τον Εμμανουηλίδη. Γίνεται έτσι ένα μπέρδεμα στο σχέδιο απόδρασης του τρίκυκλου και έτσι συλλαμβάνεται τόσο αυτός που χτύπησε τον Λαμπράκη, όσο και ο οδηγός του οχήματος. Ο θάνατος του Λαμπράκη αποδίδεται στον Εμμανουηλίδη που τον χτύπησε από το τρίκυκλο με το κλομπ. Είναι όμως έτσι;

Ο Μανώλης Χατζηαποστόλου ή Τίγρης, ήτανε αυτός που πήδηξε στο τρίκυκλο και ουσιαστικά έπιασε αυτούς που χτύπησαν τον Λαμπράκη. Προς το τέλος της ζωής του δίνει μια εντυπωσιακή συνέντευξη στην ΕΤ-1. Εκεί για πρώτη φορά λέει κάτι συνταρακτικό: Τον Λαμπράκη τον σκότωσαν οι κομμουνιστές. Αναφέρει και όνομα: Ο δολοφόνος του Λαμπράκη είναι ο Βέρρος! Στέλεχος της ΕΔΑ τότε και αργότερα του ΚΚΕ.

Αναφέρει ότι τον χτυπήσανε επαγγελματικά. Με σάκο από καουτσούκ ή με σάκο παραγεμισμένο με άμμο. Ζητάει να δημοσιευτεί η συνέντευξή του αυτή μετά τον θάνατό του. Φοβάται ότι θα του πετάξουνε λάσπη. Μια ζωή αριστερός δεν θέλει οι σύντροφοί του να τον πούνε προδότη, τουλάχιστον όχι όσο είναι ζωντανός ...

Οι δημοσιογράφοι πήρανε την ομολογία του Χατζηαποστόλου και πήγανε σε ένα στέλεχος του ΚΚΕ (να πάρουν και την αντίθετη άποψη). Το όνομά του είναι Νίκος

Νικολαΐδης. Ο Νικολαΐδης δεν αμφισβητεί τα λόγια του Τίγρη, αλλά απλά λέει ότι δεν μπορούσε ο Τίγρης να τα ξέρει αυτά επειδή ήταν χαμηλόβαθμο στέλεχος...

Ο Δώρος Οικονόμου ήταν προσωπικός φίλος με τον Λαμπράκη και εκείνη την εποχή εργαζόταν σαν νευροχειρουργός στο ΑΧΕΠΑΝΣ. Αργότερα έγινε καθηγητής νευροχειρουργικής και σήμερα είναι συνταξιούχος. Σε συνέντευξη του στην ΕΤ-3 ήταν σαφέστατος. Το χτύπημα στο κεφάλι από το τρίκυκλο ήταν οριζόντιο, άρα δεν μπορούσε να σκοτώσει τον Λαμπράκη. Αναπτύσσει και τους λόγους που το χτύπημα δεν είναι θανατηφόρο...

Ο ομώνυμος γιος του Γρηγόρη Λαμπράκη, ένα καλοκαίρι συνάντησε τυχαία τον εισαγγελέα της δίκης Λαμπράκη, Χρήστο Σαρτζετάκη. Είχαν πάει και οι δυο την ίδια εποχή να παραθερίσουν στη Θάσο. Του συστήθηκε, ο Σαρτζετάκης έμεινε έκπληκτος και άρχισε να τον ρωτάει αν υπήρχε και άλλος εκτός από αυτόν που ήταν πάνω στο τρίκυκλο, που χτύπησε τον πατέρα του. Ο Σαρτζετάκης απάντησε κατά λέξη: «Δεν είναι ακόμα η στιγμή να βγει η υπόθεση Λαμπράκη στην επιφάνεια»...

Ο καθένας ας βγάλει τα συμπεράσματά του...